

Ithaka

- K.P.Kafavis - (vertaald door H. Warren/Mario Molegraaf)

Als je de tocht aanvaardt naar Ithaka
wens dat de weg dan lang mag zijn,
vol avonturen, vol ervaringen.
De Kyklopen en de Laistrygonen,
de woedende Poseidon behoef je niet
te vrezen,
hen zul je niet ontmoeten op je weg
wanneer je denken hoog blijft, en
verfijnd
de emotie die je hart en lijf beroert.
De Kyklopen en Laistrygonen,
de woeste Poseidon, je zult hen niet
ontmoeten
als je ze niet in eigen geest meedraagt,
je geest hun niet gestalte voor je geeft.

Wens dat de weg lang mag zijn.
Dat er veel zomermorgens zullen
komen
waarop je, met grote vreugde en genot
zult binnenvaren in onbekende havens,
pleisteren in Phoenicische
handelssteden
om daar aantrekkelijke dingen aan te
schaffen
van parelmoer, koraal, barnsteen en
ebbehout,
ook opwindende geurstoffen van alle
soorten,
opwindende geurstoffen zoveel je
krijgen kunt;
dat je talrijke steden in Egypte aan zult
doen
om veel, heel veel te leren van de
wijzen.

Houdt Ithaka wel altijd in gedachten
Daar aan te komen is je doel.
Maar overhaast de reis in geen geval.
Beter is dat die jaren duurt,
zodat je oud zult zijn
wanneer je bij het eiland
het anker uitwerpt,
rijk aan wat je onderweg verwierf,
en niet verwachtend
dat Ithaka je rijkdom schenken zal.

Ithaka gaf je de mooie reis.
Was het er niet,
dan was je nooit vertrokken,
verder heeft het je
niets te bieden meer.

En vind je het er wat pover,
Ithaka bedroog je niet.
Zo wijs geworden,
met zoveel ervaring, zul je al
begrepen hebben
wat de Ithaka's beduiden.